

Johann Quistorp

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Quistorpius, D. & Theol. Facult. Senior. Ad Exequias, Matronae ... Elisabethae Heins/ Domini Ernesti Cothmanni, Megapolitani olim Consilarii & Cancellarii Magnifici, Viduae, Liberi moestissimi hodie in Templo Mariano ad primam parabunt, Omnes Academiae Cives peramanter invitat

Rostochii: Kilius, 1542 [i.e. 1642]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77097306X>

Druck Freier Zugang

Qvistorp, J.,

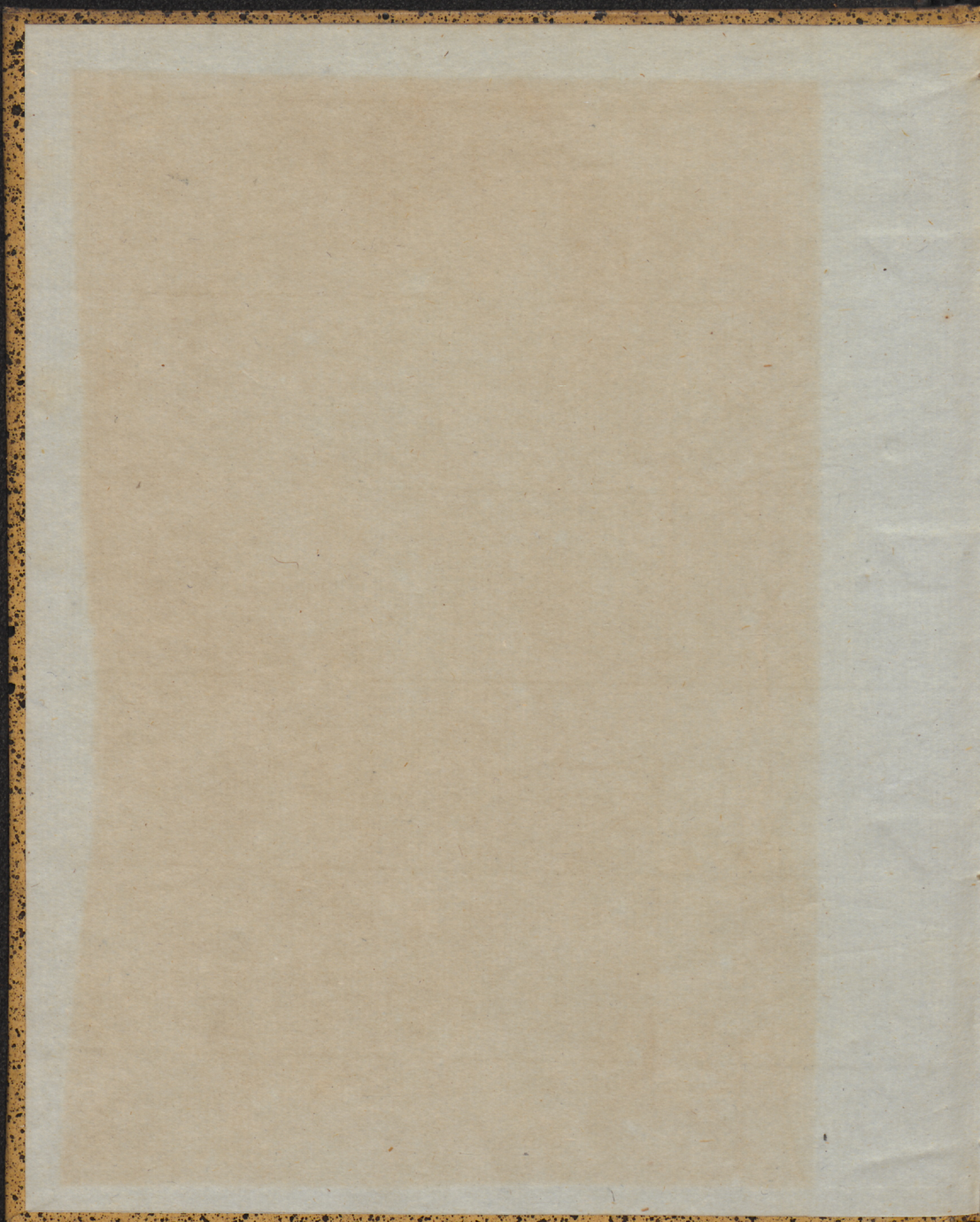
in E. Hein.

Rost. 1642.

13

PROGRAMMA
 QVO
 RECTOR
 Univerſitatis Rostochienſis
 JOHANNES QVISTOR-
 PIUS, D. & Theol. Facult.

Senior.
 AD EXEQVIAS
 QVAS
 MATRONÆ PRIMARIÆ
 ELISABETHÆ Heins /
 Domini ERNESTI COTHMANNI,

Megapolitani olim Conſularij & Cancel-
 larij Magnifici, Viduæ,
 Liberi mœſtiſſimi hodie in templo Mariano
 ad primam parabant,

Quibus Academia Civis peraman-
 ter invitatur

ROSTOCHII,
 Lieteris NICOLAI KILII Acad Typog.
 ANNO clō 1ō XLII,

38. 13

VT mortuorum cādave-
ra melli imponerentur, in eo-
demq; asservarentur, Demo-
critum Abderitam, qui à per-
petuâ ridendi consuetudine
Gelasinus dictus est, statuisse scimus.
An mellis vim, quam habet in fœtore & pu-
tredine à corporibus sibi commissis, longo
tempore, arcendo: an ejus saporem dulcis-
simum, hoc ipso respexerit, affirmare non
habeo. Utrumq; rectè, meâ quidem fit sen-
tentiâ. Serventur à fœtore & corruptione
mortui: non eos lingua petulante infecte-
mur, non eorum famam & nomen maledi-
cendi fœtore conspurcemus, vel à quoquam
id fieri permittamus. Sit eorundem nobis
memoria suavissima. Pessimorum est emor-
tuo Leoni insultare; malevolorum est, felle
& amarulentiâ ad meliora translatos com-
plere. In melle reserva, quisquis bonus es,
emortuos, elogijs eos orna, suavis fit tibi eo-
rundem repetita memoria. Respexisse huc
veteres quis negabit, quando non glebas in-
tegras, quibus se invicem petentes lædere pos-
sunt, sed exilem pulverem, sed flores amœ-
nos sepulchris asspererunt. Melli impone-
bat,

bat, levem pulverem, quin flores Josaphati
cadaveri Rex David aspergebat, quando
mortuum splendido elogio ornabat, quando
relictum ejus filium Mephiboseth, prædijs
avitis donabat, & mensæ regiæ admovebat.
Monitum, quod dixi, Democrati, morem,
veterum, exemplum Davidis, in hodierno
funere jure exprimimus justissimo. Sive enim
emortuæ matronæ fœminæ primariæ & pien-
tissimæ ELISABETHÆ Hein/ *genus sive ma-*
trimonium, sive vitam omnem, sive ex hac mor-
talitate exitum consideremus, melle cadaver
asservari, pulvere & floribus ejus sepulchrum
conspergi meretur. *Genus* debet parenti-
bus & majoribus omni virtutum laude deco-
ris. Taceo *Avum* paternum JACOBUM Hein/
Consulem Neobrandenburgensem prudentis-
simum, *Avum* Maternum ALBERTUM Dob-
bin/ Senatorem Rostochiensem gravissimum,
Aviam paternam ELISABETHAM Barne-
fürs / *Aviam* maternam MARGARETHAM
Wedigen / fœminas à pietate, alijsq; virtutibus
commendatissimas. Taceo majores reliquos,
qui quantisper in terris his versabantur; hone-
sti fuerunt nominis & famæ, & nunc sunt in
benedictione; quibus Emortua nostra addita,
Q² in coelis

in cœlis convivit. Parentum, ex quibus hîc
Rostochij Anno 1566. Decembris die 20. nata
est, non possum non tribus meminisse. *Pater*
ipsi fuit FRIDERICUS Hein / J. U. Doctor,
quem eruditio & virtus ad plurimas evexit di-
gnitates. Vidimus eum in Universitate hâe
nostra jus decretalium Professore docen-
tem; Vidimus in aulâ JOHANNIS ALBERTI
Ducis Megapolitani, laudatissimæ recorda-
tionis, Consiliarium; vidimus hujus urbis
Consulem & Syndicum; quas ille functiones
ita ornabat, ut necdum sublatis merita excide-
rint. *Mater* ipsi erat ANNA Dobbins / Matro-
na eximia, ab illis virtutibus, quæ scemineum
sexum exornant, instructissima. Quis hîc
mel, quis pulverem levem, quis flores nega-
bit? *Matrimonium* Emortuæ non minus illa,
quæ dixi, quam genus exposcunt. Conti-
git illud ipsi felicissimum. Quum ad pieta-
tem & alias virtutes domi educta, & plenis
annis nubilis esset, inventi sunt, qui ejus am-
birent nuptias, Exambijt eas Anno 1586. Dn.
ERNESTUS COTHMAN, J. U. D. Codicis apud
nos Professor, Ducum Megapolensium Can-
cellarius, quem propter eruditionem infi-
gnem, & literaria, quæ sibi ipsi ære peren-
niora

mora erexit monumenta , penna metuente
solvi fama super æthera agit.

*Quem neq; nostra silet, neque quem ventura silebit
Fama, nec obscurâ condet sub nube vetustas.*

In hoc matrimonio, quod nō interrupta con-
cordia fovit, maritatis conviventibus, ex divi-
nâ benedictione numerare licuit quinque li-
beros, ex quibus tres ad gaudia sunt præmissi.
Supersunt duo, ANNA, matronalibus virtu-
tibus insignis fœmina, Dn. LAURENTIO
STEPHANI J. U. D. Professori, Consiliario,
& Cancellariæ, quæ Gustrovij est, Directori
gravissimo, nuptum data; quæ emortuam
nostram, nepotibus octo locupletavit. Ex
quibus, reliquis ad vitam meliorem evoca-
tis, nepos unus JOACHIMUS, avi & pater-
narum virtutum æmulus, seriò ad eruditio-
nem grassatur viam, & neptes tres ELISABE-
THA, BARBARA & CATHARINA in vivis sunt. *Fi-*
lia hæc non nepotibus & neptibus solum his,
Emortuam nostram, sed & pronepotibus, ER-
NESTO & MARCO CHRISTOPHORO, ex MAR-
GARETHA ELISABETHA STEPHANI, ini-
tiò Dn. HENRICO SULTEMANNO, J. U. D.
& post ejus obitum Dn. DANIELI SANDO-

Q 3

VIO,

vio J. U. D. in conjugio convivente pronepte, inter cœlites jam agente; ut & pronepte, ex ELISABETHÂ, quando nec dum matrimonii vinculum, quod fuit inter ipsam & Dn. LAURENTIUM *Marquarten* / J. U. D. Reverendissimi Archiepiscopi Bremensis Consiliarium, dissolutum erat, natâ beavit. Nec minus Macarites nostra *filium* suum, Virum Clarissimum & Consultissimū Dn. FRIDERICUM COTHMAN, J. U. D. vidit concors & fœcundum conjugium colere, cum pietatis, modestiæ & castitatis encomio ornanda fœmina, CATHARINA, NICOLAI *Zungen* / J. U. D. & Celsissimi Hofsatorum Principis JOHANNIS ADOLPHI laudatissimæ memoriæ olim Cancellarij filia. Ex quibus maritatis exosculata est nepotem ERNESTUM, & neptem unam, infantes admodum rebus humanis exemptos, & ANNAM ELISABETHAM, proaviæ discessum lugentem. *Omnem vitam* suam Emortua nostra, rei Oeconomicae curâ, concordiam cum vicinis, benignitate in pauperes, pietatis studio ornabat; à quo nec lecto affixa destitit, quum enim superioris anni die Dominicâ, quam *Exaudi* nominamus, ingravescentis senectutis incommoda asperius ac ante sentiens, ab
inopi-

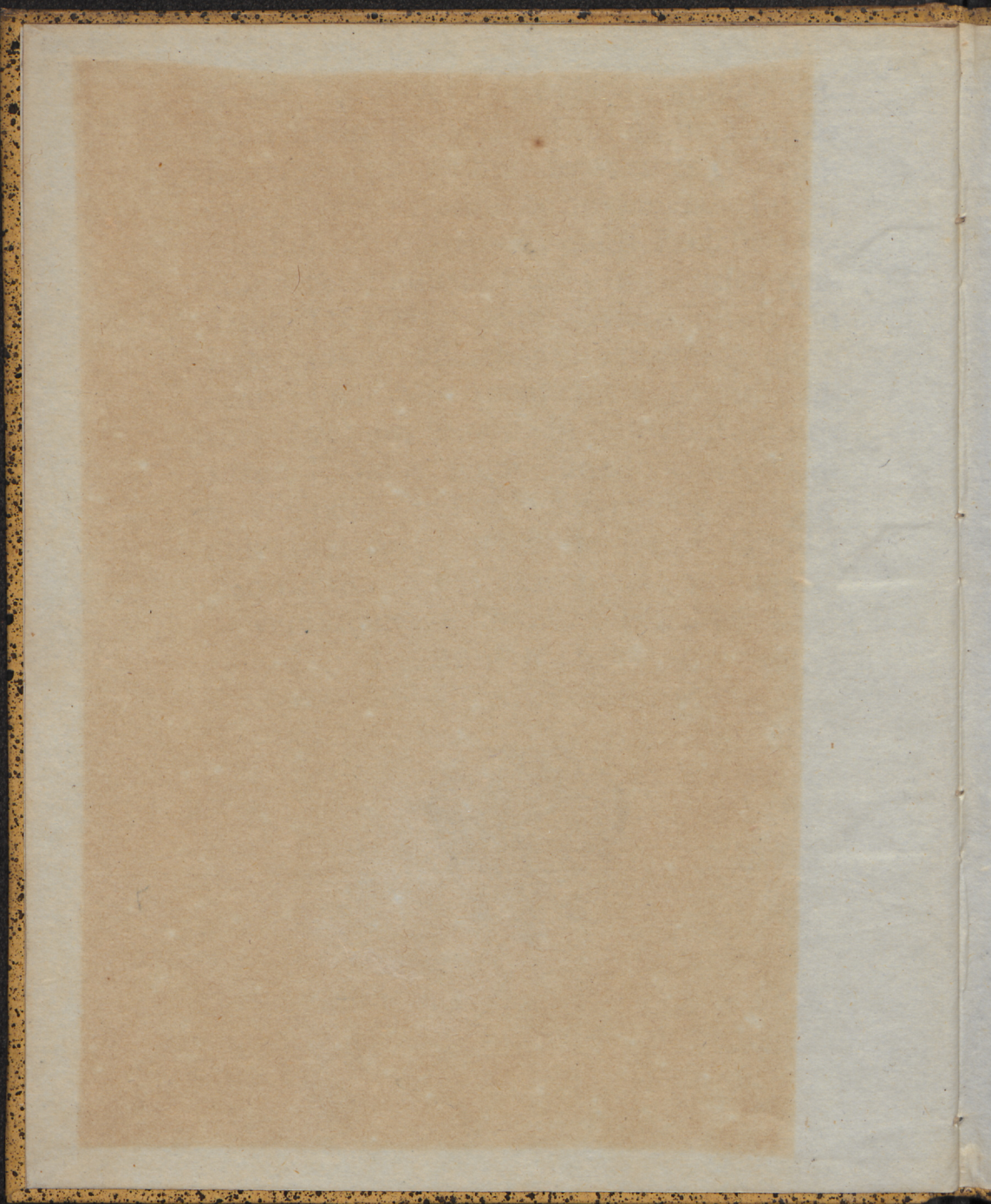
inopinatâ vertigine corripereetur, illaq; sæpius medicamentorum ope repressa recurreret: Ipsa tamen non destitit, quoties per intervalla morbi licuit, sacrorum librorum lectione se oblectare, & quotidianis precibus Deo, se, suam domum, suos, miserè afflictam Ecclesiam commendare. Donec ante unam atq; alteram septimanam, superatis aliquoties vertiginis insultibus, penitus prostrato appetitu, exhaustæ, & flatulentis doloribus consumptæ senioq; confectæ vires, vincente morbo succumberent, sicq; Dominicâ *Letare* dictâ, plenâ fide & fiducia in Salvatorem suum, postquam in terris annos 75. & tres menses, in conjugio 38. in viduitate 18 vixisset, ad illam transijt vitam, quæ ipsam ab omnibus morborum, bellorum, infortuniorum, injurijs liberam præstat & in constantem sanitatem & quietem collocavit. Cæpisti, ô beata anima, tuum *Exaudi me Domine*, & mitte servam tuam in pace, ante annum ingeminare, *Letare* infecutum est. Gratulamur tibi hanc felicitatem, Deumq; rogamus, ut nos, pulsus omnibus difficultatibus vel lætâ pace, vel hinc in lætitiis translatione, exhilaret. Veni, ô Domine JESU, veni! Vos
Academiæ

Academiae Cives, ut cadaver, in dormito-
rium suum hodie horâ primâ in Templo
Mariano reponendum, frequentes eò dedu-
catis, amicè rogamus & monemus. Inter-
eundum id cogitabitis, quod Ecclesiae Do-
ctores vetusti inculcârunt; In Levitico præ-
cepisse DEUM, ut plumæ avium, quæ ipsi in
holocaustum offerebantur, in eum projice-
rentur locum, in quem cineres effundeban-
tur; Aves nos sumus, in holocaustum nos
Deo offeramus: plumæ sunt divitiæ, & muni-
di vanitates, has in locum cineris projicia-
mus, mortem piam meditemur. Quod si
fecerimus, ex hac exactâ vitâ, ad vitam
verè vitam transibimus. P. P. 29. Martij,

Anno 1642.

mora erexit monumenta, penna m
solvi fama super æthera agit.

*Quem neq; nostra silet, neque quem vent
Fama, nec obscurâ condet sub nube ve*

In hoc matrimonio, quod nō interr
cordia fovit, maritatis conviventibus
nâ benedictione numerare licuit qu
beros, ex quibus tres ad gaudia sunt
Supersunt duo, ANNA, matronalib
tibus insignis fœmina, Dn. LAU
STEPHANI J. U D. Professori, Cor
& Cancellariæ, quæ Gustrovij est, I
gravissimo, nuptum data; quæ em
nostram, nepotibus octo locupleta
quibus, reliquis ad vitam meliore
tis, nepos unus JOACHIMUS, avi
narum virtutum æmulus, seriò ad
nem grassatur viam, & neptes tres E
THA, BARBARA & CATHARINA in vivis
lia hæc non nepotibus & neptibus s
Emortuam noītram, sed & pronepo
NESTO & MARCO CHRISTOPHORO
GARETHA ELISABETHA STEPH
tiò Dn. HENRICO SULTEMANN
& post ejus obitum Dn. DANIELI

93

